

Reisverslag 2015, Wuppertal

Dinsdag 11 oktober 2005

Rinus vertrok exact op tijd uit Doorwerth, onbewust van het feit, en met hem alle andere deelnemers, dat het programma versie10-10-2005 nooit voltooid zal worden zoals vooraf gepland.

Na het vlotte instappen op de 2 overige opstapplaatsen en een korte peukenpauze komen we aan bij het Neanderthal Museum in Mettmann, waarin wij onder deskundige en mooie begeleiding rondgeleid worden. Hier konden we zien hoe de mens zich ontwikkeld heeft vanaf de homo australis via de homo erectus tot de huidige homo sapiens. De specifieke kenmerken van de uitgestorven Neanderthaler zijn de grote neus, het vooruitstekende voorhoofd en de slingerarmen. De bewering dat de huidige mens niet afstamt van deze Neanderthaler brengt deze verslaggever aan het twijfelen als hij om zich heen kijkt.

Na de lunch, uit het jaar 2005, gingen we naar Remscheid naar het Werkzeugmuseum. Hier werd duidelijk, dat in deze omgeving al in vroeger tijden veel industrie was, die zich bezighield met de ontwikkeling van gereedschap en werktuigen. Eerst alleen voor plaatselijk gebruik, zoals het in het roergebied betaamt, later voor andere streken tot werelddelen toe. Het was bijzonder te vernemen dat de streepjes c.q. sleufjes in een vijl vroeger stuk voor stuk met de hand erin gehakt werden.

Dan naar het hotel Intercity in Wuppertal, in het centrum van de stad. Een goed hotel, alleen een beetje veel verkeer zeer vroeg in de morgen. Na enig opfrissen, zowel in- als uitwendig, een maaltijd genuttigd in het restaurant China Garten, waarna de avond doorgebracht kon worden zoals men zelf wilde.

Rond 23.00 uur verdwenen er al een aantal mensen naar bed om om ca 23.45 wakker gebruld te worden door het afgaan van het brandalarm. Via de intercom werd iedereen verzocht kalm en rustig naar buiten te gaan. Er was niets te zien of te ruiken dus pas naar buiten na het aankleden. Alleen de barzitters konden vlugger naar buiten, uiteraard na het legen van het glas. Het bleek een loos alarm te zijn, om ca 24.00 uur weer terug op de kamer.

De barzitters werd de rekening van de avond kwijtgescholden en ze kregen ook nog een nablussertje toe.

Woensdag 12 oktober 2005

Er was een pracht programma afgesproken met de Duitse collega's. Echter, tegen de Duitse grondigheid in bleek er totaal niets georganiseerd te zijn. Geen gereedschappenfabriek, geen lunch in de fabriekskantine, geen volkstuinten met grill voor de avond, geen entertainer, NIETS. Maar nu bleek pas het grote talent van onze organisatoren en wat met de hulp van de collega's snel te regelen is.

Reisverslag 2015, Wuppertal

Eerst een bezoek aan een grote stalen spoorbrug over een diep ravijn, de Müngstener Brücke in Solingen, gelegen in een prachtige omgeving. Volgens een Duitse brochure is hij 500 m lang en 107 m hoog.

Dit is iets buiten Wuppertal, zodat hierna door de omgeving een rondrit gemaakt werd.

In de naaste omgeving van Wuppertal is wel veel bebouwing maar wat verder weg is een prachtig landschap waarin het mooie plaatsje Burg an der Wupper ligt. Veel huizen, waarvan de muren en de daken met leien bedekt zijn. Boven dit plaatsje ligt Schlossburg in Solingen, hier gingen we heen. Een erg goed en mooi gerestaureerd en ingericht kasteel, alleen aan de achterzijde werd nog iets gedaan. In de grote toren is op de tweede verdieping een model spoorbaan gemaakt van ca 75 m². In 1919 is hiermede gestart, spoor 0 d.w.z. 33 mm breed, 20 locomotieven en ca 100 wagons. Ze zijn allemaal nog origineel uit de eerste helft van de 20 e eeuw, veelal van blik, prachtig. Zestig plussers verzorgen alles; het is een hobby, maar soms lijkt het op werken.

De lunch was in een politiekazerne, na afloop vroeg Izak of "het een beetje gesmaakt had".

Toen naar de bekende zweefbaan van Wuppertal. Boven de Wupper is al in het begin van de 20e eeuw een hangende tram aangebracht voor het openbaar vervoer, aan beide einde een stuk naast de Wupper. Het is een dubbel spoor, door een bocht aan de einden met elkaar verbonden. De lengte is 17 km en er zijn 20 stations; om de 4 minuten komt er een tram.

Geopend op 27 juni 1903, is deze baan opgebouwd uit 19.200 ton staal, verdeeld over 472 ijzeren steunen. Ondanks de zware lomp aandoende constructie blijkt de wagon echt te zweven. In de wagon van de Kaiser [Wilhelm geen ex voetballer] hebben we een tocht heen en weer gemaakt, waarbij een gids ons het een en ander vertelde over de stad.

Na afloop een beetje pauze om om ca 18.00 uur te gaan naar het restaurant "Zur Alten Bergbahn", waar bij Antwerpse gastvrouw, mw. van Hofstad, een eenvoudige doch voedzame maaltijd werd genuttigd. Dit kwam dus i.p.v. de grill, waarbij ook nog live voetbal te zien zou zijn onder het aanhoren van Duitse moppen. Het was toch een goede avond.

Donderdag 13 oktober 2005

In de ochtend geen bezoek aan een messenfabriek in Solingen, maar naar de Hämmerfabrik und Gesenkschmiede van de fa Joh. Her. Picard in Kronenberg, opgericht 1857. Hier zagen wij hoe lang rond stafmateriaal in stukjes gehakt werd; deze stukjes werden roodgloeiend gestookt en daarna door pneumatische smeedhamers m.b.v. mallen in een ruw hamermodel gebracht. Deze ruwe hamers, zeer veel modellen, werden daarna geboord, geslepen, gepolijst en van een steel voorzien. Hierbij kwam nog heel wat handwerk kijken. Na afloop werden we allemaal gelukkig met een eigen hamertje.

Reisverslag 2015, Wuppertal

Daarna met de bus naar Lennep, een oud stadje waarvan we het centrum konden bekijken. Eerlijk gezegd was hier niet veel aan. Weer de lunch bij de politie en daarna vrij om te doen wat leuk is, zoals winkelen en/of cafébezoek. Met onze openbaarvervoer kaartjes was Wuppertal vanuit vele stations te bekijken, maar of dat veel gebeurd is is niet bekend.

Dan om ca. 1600 uur, ieder voor zich, naar het Wuppertaler Brauhaus. Dit was oorspronkelijk een zwembad, sinds 1997 heeft het een dubbele bestemming. Op de plaats van het bad stond een heel lange bar. Boven het bad aan beide zijden, waren twee galerijen; hiervan was een gedeelte voor ons besproken, zoals ook andere groepen dit gedaan hadden. Aan tafels van 10 personen werd plaats genomen, waarna, na eerst een drankje genuttigd te hebben, een vaatje bier geopend werd per tafel. In de tussentijd was het nog mogelijk een korte excursie te maken naar de kleine brouwerij aan het einde van het gebouw; jaarproductie 500.000 liter, tijdsduur excursie 20 min., net mooi.

De eerste helft van de avond werd dus doorgebracht aan tafel met voortreffelijk eten, iedereen hetzelfde, en bier dat steeds beter ging smaken. Vooral toen het z.g. "reserve vaatje" door imposante gedaanten "opgehaald" werd, omdat het eigen vat al leeg was. Na afloop was weer iedereen vrij.

Vrijdag 14 oktober 2005

Afscheid van het hotel en gereden naar een erg mooi plekje in het Uelfetal in Radevormwald. Hier werden we ontvangen door onze gastheren van de Technische Unie, die ons tijdens het koffie drinken aan de hand van een Power Point presentatie vertelden wat we zouden zien in de Gira-fabriek. In deze fabriek worden topproducten gefabriceerd van lichtschakelaars, stopcontacten enz., en geavanceerde elektronische systemen voor beveiligingen en klimaatbeheersing. Het was bijzonder om te zien hoe met automaten met tientallen robotarmpjes het kleinste frutseltje in een schakelaar o.i.d. op zijn plaats gebracht werd en vastgezet. Gira is een erg modern bedrijf en huist in een architectonisch bijzondere bebouwing.

Ook het personeelsbeleid is vooruitstrevend; zo is, in het eindstadium van een product ieder productie-eenheid verantwoordelijk voor zijn eigen planning, logistiek, personeelsbezetting enz..

Na dit bezoek terug naar het Uefetal naar de aangeboden lunch, die was voortreffelijk; na afloop kregen we een map documentatie mee met daarin nog een mooie kruiskopschroevendraaier.

Echter i.p.v. het geplande vertrek naar Oberhausen om 13.00 uur werd dit 14.30, zodat we pas laat in Oberhausen aankwamen en slechts kort in Centro Oberhausen konden verblijven. Hier had niemand een probleem mee. Ook niet om, na deze lunch, het traditionele slotdiner maar te laten schieten. Zodoende werd de laatste uitstapplaats in Doorwerth reeds om 18.45 bereikt, hulde aan Rinus.

Reisverslag 2015, Wuppertal

Tot slot:

-hulde aan de organisatie, het waren fijne dagen.

-wie zal de bingo gemist hebben,

-tot ziens volgend jaar in de tweede week van oktober, vier [4] dagen naar Keulen en omgeving.

m.vr.gr.

Herman Boerrigter.